

ΠΕΡΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΕΩΝ Νο 2

Νά ένα μπουκάλι βότκα – ένα, καθώς λέγεται, ισχυρό οينوπνευματώδες. Και δίπλα του βλέπετε τον Νικολάι Ιβάνοβιτς Σέρπουχοφ.

Νά, από το μπουκάλι αναδύονται οينوπνευματώδεις αναθυμιάσεις. Κοιτάξτε πώς αναπνέει με τη μύτη ο Νικολάι Ιβάνοβιτς Σέρπουχοφ. Κοιτάξτε πώς γλείφει τα χείλη του και μισοκλείνει τα μάτια. Είναι το δίχως άλλο πολύ ευχαριστημένος, και η κύρια αιτία είναι το ισχυρό οينوπνευματώδες.

Προσέξτε τώρα ότι πίσω από την πλάτη του Νικολάι Ιβάνοβιτς δεν υπάρχει τίποτα. Όχι μόνο ντουλάπι ή συρταριέρα ή οτιδήποτε τέτοιο, αλλά απολύτως τίποτα, ούτε καν αέρας. Αν θέλετε το πιστεύετε, αν θέλετε όχι, πάντως πίσω από την πλάτη του Νικολάι Ιβάνοβιτς δεν υπάρχει ούτε καν κενό αέρος, ούτε καν αυτό που λένε συμπαντικός αιθέρας. Με μια κουβέντα – τίποτα.

Αυτό, φυσικά, αδυνατεί να το συλλάβει ο νους του ανθρώπου.

Σκασίλα μας όμως, εμάς μας ενδιαφέρει μόνο το ισχυρό οينوπνευματώδες κι ο Νικολάι Ιβάνοβιτς Σέρπουχοφ.

Νά, ο Νικολάι Ιβάνοβιτς παίρνει στο χέρι το μπουκάλι με το ισχυρό οينوπνευματώδες και το πλησιάζει στη μύτη του. Ο Νικολάι Ιβάνοβιτς το μυρίζει και κουνάει το στόμα του, σαν λαγός.

Έφτασε τώρα η ώρα να πούμε ότι, όχι μόνο πίσω από την πλάτη του Νικολάι Ιβάνοβιτς, αλλά και

μπροστά του, κάτω απ' τη μύτη του σαν να λέμε, και παντού γύρω τριγύρω δεν υπάρχει τίποτε. Απόλυτη απουσία οποιασδήποτε ύπαρξης ή, καταπώς είπαν κάποιοι έξυπνοι: απουσία κάθε παρουσίας.

Ας ασχοληθούμε όμως μόνο με το ισχυρό οινοπνευματώδες και τον Νικολάι Ιβάνοβιτς.

Φανταστείτε πως ο Νικολάι Ιβάνοβιτς κοιτάζει στο εσωτερικό του μπουκαλιού με το ισχυρό οινοπνευματώδες, έπειτα φέρνει το μπουκάλι στα χέλη του, το γέρνει έτσι που ο πάτος του να κοιτάζει καταπάνω και πίνει –βάλτε με το νου σας– όλο το ισχυρό οινοπνευματώδες.

Μωρέ, μπράβο! Ο Νικολάι Ιβάνοβιτς ήπια μονορούφι το ισχυρό οινοπνευματώδες και γούρλωσε τα μάτια. Μωρέ, μπράβο! Δεν είναι και λίγο!

Κι εμείς τώρα, νά τι πρέπει να πούμε: στην πραγματικότητα, όχι μόνο πίσω από την πλάτη του Νικολάι Ιβάνοβιτς, ούτε μόνο μπροστά κι ολόγυρά του, αλλά και μέσα στον Νικολάι Ιβάνοβιτς δεν έχει τίποτα, τίποτα δεν υπάρχει.

Θα μπορούσε βέβαια να συμβαίνει αυτό που μόλις περιγράψαμε, και συγχρόνως ο ίδιος ο Νικολάι Ιβάνοβιτς να υπάρχει μια χαρά. Και βέβαια. Μόνο που το ζουμί της υπόθεσης είναι ότι ο Νικολάι Ιβάνοβιτς δεν υπήρχε και δεν υπάρχει. Νά ποιο είναι το ζουμί.

Θα ρωτήσετε: Και το μπουκάλι με το ισχυρό οινοπνευματώδες; Και πιο συγκεκριμένα, πού πήγε το ισχυρό οινοπνευματώδες, αν το ήπια ένας ανύπαρκτος Νικολάι Ιβάνοβιτς; Το μπουκάλι, θα σας

πούμε, έμεινε. Πού είναι όμως το ισχυρό οينوπνευματώδες; Μέχρι πριν από λίγο υπήρχε και ξαφνικά δεν υπάρχει. Αφού –λέτε– ο Νικολάι Ιβάνοβιτς δεν υπάρχει. Πώς είναι δυνατόν;

Σ' αυτό το σημείο κι εμείς οι ίδιοι μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε.

Αλλά – για ποιο πράγμα μιλάμε; Αφού είπαμε ότι, και από μέσα και απέξω απ' τον Νικολάι Ιβάνοβιτς, δεν υπάρχει τίποτα. Κι αφού δεν υπάρχει τίποτα ούτε από μέσα ούτε απέξω, δεν υπάρχει συνεπώς ούτε και το μπουκάλι. Έτσι δεν είναι;

Προσέξτε, ωστόσο, το εξής: αν πούμε ότι δεν υπάρχει τίποτα, ούτε από μέσα ούτε απέξω, προκύπτει το ερώτημα: από μέσα κι απέξω τίνος πράγματος; Προφανώς, δηλαδή, κάτι υπάρχει; Μπορεί όμως και να μην υπάρχει. Τι καθόμαστε τότε και ασχολούμαστε με το μέσα και το έξω;

Όχι, έχουμε φτάσει αναμφισβήτητα σε αδιέξοδο. Δεν ξέρουμε ούτε εμείς οι ίδιοι τι να πούμε.

Χαίρετε.

*Δανιήλ Νταντάν
18 Σεπτεμβρίου 1934*